

Kære medlemmer af Børne- og Ungeudvalget...

Efter at forslaget "Sprog og Integration" har været sendt i høring og høringsperioden er slut, føler jeg det magtpåliggende, at dele mine tanker og holdninger med jer. Indsatsen i sin helhed har mange aspekter, men jeg vil alene forholde mig til punkt 1. "Krav til skoler og institutioner om brug af metoder og redskaber til at styrke videns baserede indsatser".

Jeg er bekymret for den pædagogiske professions fremtid, hvis det fremover ikke længere er professionens udøvere, der vælger hvilken pædagogisk metode, der skal benyttes i det enkelte pædagogiske dagtilbud. Jeg er enig i, at professionelle pædagoger skal benytte evidensbaserede metoder, blot er jeg af den opfattelse, at de selv skal have muligheden for at vælge imellem dem.

Nørrebro juni 2013.

I daginstitutionen Linden, har vi netop besluttet, at temaet for den kommende udviklingsdag i september skal handle om, at blive i stand til bedre at definere det "svært dokumenterbare pædagogiske arbejde".

Bag disse overvejelser ligger en fælles overbevisning om, at netop dette arbejde, der udspiller sig i den tætte relation mellem barnet og den voksne er kernen i det pædagogiske arbejde. Det er derfor en forudsætning for anerkendelsen af dette arbejde, at vi som pædagogisk personale kan redegøre for relationens betydning med udgangspunkt i evidensbaseret viden. Vi har valgt at tage udgangspunkt i bogen, "Daginstitutionen til hverdag – den upåagtede faglighed", som redegør for hvordan de almindelige og dagligdags rutiner, har stor betydning i en faglig kontekst. Den sætter ord, begreber og teoretisk grundlag på det upåagtede arbejde, som en forudsætning for at dokumentere det. Et par dage efter denne beslutning, bliver vi informeret om, at vi er udpeget til at deltage i forskningsprojektet "Fart på sproget" og det skal vi arbejde med det næste år.

Når jeg har valgt at fortælle denne lille historie, er det for at henlede Børne- og Ungeudvalgets opmærksomhed på hvilken konsekvens Københavns Kommunes deltagelse i "Fart på sproget" har haft for os. Der kan næppe tænkes nogle mere modsatrettede metoder end "Fart på sproget" og "Den upåagtede faglighed". Det som er kernen i problematikken er, at vi ikke har nogen som helst mulighed for at argumentere fagligt for eller imod valget af pædagogisk metode, på trods af, at vi er *fuldstændigt uenige* i den metode "Fart på sproget" intervenserer med. Her bliver det i meget høj grad tydeligt, hvor central en betydning, valget af pædagogisk metode har for det pædagogiske personale og den pædagogiske faglighed. Og for børnene. Her er tale om to forskellige grundopfattelser af det pædagogiske fag.

Nu er "Fart på sproget" jo bare et eksempel. Det er samtidig i virkeligheden den eneste gang i de 34 år jeg har arbejdet i Københavns Kommune, jeg i *den grad* har følt mig krænket på såvel min faglige, som min personlige integritet. Jeg følte mig i et dilemma mellem min arbejdsgiver, min professionelle ageren, forældrene og børnene.

I forbindelse med implementeringen af "Fart på sproget", var en af de indledende tests "Strengths and Difficulties Questionnaire" eller SDQ-testen. Den kommenterede vi i et brev til flere af de involverede.(se bilag). Vi fik efter et par måneder besked om, at testen var blevet taget ud af forskningsprojektet, hvilket vi noterede os med tilfredshed og samtidig tog som udtryk for at nogen trods alt lytter til faglige vurderinger. Det er mit håb, at det stadig er tilfældet.

Derfor vil jeg opfordre jer, kære politikere, til at reflektere grundigt over hvordan I udøver den fremtidige praksis i forhold til den frie metodevalg. Det bør ikke ende som i visse andre kommuner, der overhovedet ikke tillader faglige, metodiske overvejelser. Jeg har set mange forskellige trends komme og gå, indenfor det pædagogiske felt. Tendenser i tiden der skifter med de politiske vinde. Det kan jeg for så vidt godt leve med så længe det helt fundamentale værktøj er mit eget; den pædagogiske metode.

En mangfoldighed af børn, kræver en mangfoldighed af metoder.

Nørrebro november 2013.

Alia og jeg sidder i værkstedet på første sal og laver den indledende sprogtest i "Fart på sproget". Vi er ved at være færdige, efter ca. 35 minutters test. Jeg viser hende en seddel med 8 bogstaver på, og spørger: "Alia, kan du vise mig et K"? Hun peger på et G.

Jeg siger: " Alia. Det er et G. Dét her er et K". Alia kigger op på mig og siger: "Har jeg så tabt nu"?

Med Venlig Hilsen

Gert Nielsen

Fra: Borgmesteren for BUF
Sendt: 23. september 2014 10:45
Til: Inge & Gert
Emne: SV: Åbent brev til Børne- og Ungeudvalget

Kære Gert Nielsen

Tak for din henvendelse, som du har sendt til mig og resten af Børne- og Ungdomsudvalget.

På onsdag skal vi i udvalget have en temadrøftelse om sprogsyn for de mindste. Temadrøftelsen skal styrke grundlaget for eventuelt at beslutte, hvilket sprogsyn hos de helt små børn, som vores tiltag skal tage udgangspunkt i. Jeg vil sørge for at tage dine input med i vores kommende arbejde.

Tak, fordi du tog dig tid til at skrive til os.

Venlig hilsen

Pia Allerslev
Børne- og ungdomsborgmester

KØBENHAVNS KOMMUNE
Børne- og Ungdomsforvaltningen

Københavns Rådhus
1599 København V
Telefon +45 33 66 20 00
E-mail: borgmester@buf.kk.dk
www.kk.dk